

MUNKKINIEMEN 25
PUUSTOTIE

ARKKITEHTUURI- KILPAILU

Arvostelupöytäkirja

Arkkitehtuurikilpailu

Munkkiniemen puistotie 25, Helsinki

Asuinhuoneistoja vanhaan toimistorakennukseen ja uudisrakennukseen

ARVOSTELUPÖYTÄKIRJA

Sisällysluettelo

1.	Kilpailun järjestäminen	4
1.1	Kilpailun toimeenpanija, tarkoitus ja luonne	4
1.2	Kilpailun osallistujat	4
1.3	Palkinnot ja lunastukset	4
1.4	Palkintolautakunta	4
1.5	Kilpailun säännöt ja kilpailuohjelman hyväksyminen	5
1.6	Kilpailun vaiheet	6
1.7	Kilpailuehdotusten saapuminen	6
1.8	Kilpailuehdotusten esittely	6
1.9	Palkintolautakunnan kokoukset	6
2.	Kilpailun tausta ja tavoitteet	7
2.1	Kilpailun tausta	7
2.2	Kilpailualue ja lähiympäristö	8
3.	Kilpailun tavoitteet ja arvosteluperusteet	9
3.1	Kilpailun tavoitteet	9
3.2	Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet	9
4.	Yleisarvostelu	10
4.1	Kilpailun tavoitteiden toteutuminen	10
4.2	Ehdotusten jako luokkiin	13
5.	Ehdotuskohtainen arvostelu	14
5.1	Yläluokka	14
5.2	Keskiluokka	30
5.3	Alaluokka	43
6.	Kilpailun tulos	48
6.1	Kilpailun tulos	48
6.2	Palkintolautakunnan suositukset	48
6.3	Arvostelupöytäkirjan allekirjoitus	48
6.4	Nimikuorten avaus	48

1. KILPAILUN JÄRJESTÄMINEN

1.1 Kilpailun toimeenpanija, tarkoitus ja luonne

Kilpailun järjesti Auratum Asunnot Helsinki Oy yhteistyössä Helsingin kaupungin kanssa.

Kilpailu järjestettiin rajoitettuna yleisenä suunnittelukilpailuna, jonka osallistujamäärä oli rajoitettu. Osallistujat valittiin osallistumishakemusten perusteella.

Helsingin Munkkiniemessä sijaitseva kiinteistö Munkkiniemen puistotie 25, joka tunnetaan myös Kone Oy:n aiempana pääkonttorirakennuksena, on tarkoitus muuttaa asuinkäyttöön ja rakentaa sen välittömään yhteyteen uusia asuinrakennuksia.

Kilpailun tarkoituksena oli löytää kaupunkikuvallisesti merkittävään paikkaan arkkitehtuuriltaan korkeatasoinen kokonaisuus, joka on ratkaistu esteettisesti, kaupunkikuvallisesti, toiminnallisesti ja teknisesti laadukkaasti ja toteuttamiskelpoisella tavalla.

1.2 Kilpailun osallistujat

Kilpailukutsu julkaistiin 31.8.2011 Arkkitehtiuutisten numerossa 8/2011 ja kilpailun internet-sivulla www.munkkiniemenpuistotie25.fi.

Kilpailuun valittavalta työryhmältä edellytettiin monialaista osaamista kaupunkisuunnittelun, asuntosuunnittelun sekä maisemasuunnittelun alalta. Ainakin yhdellä

työryhmän jäsenistä tuli olla pätevyys toimia kyseisen kohteen pääsuunnittelijana. Osallistujat valittiin vähimmäisehdot täyttävien hakijoiden joukosta, osa esitettyjen referenssien perusteella ja osa arvalla.

Osallistumishakemusten määräaika oli 30.9.2011, johon mennessä saapui 50 hakemusta. Palkintolautakunta valitsi kilpailuun osallistumaan 28 työryhmää.

1.3 Palkinnot ja lunastukset

Palkintoina jaettiin kilpailuohjelman mukaisesti yhteensä 110 000 euroa seuraavasti:

1. palkinto 40 000 €

2. palkinto 30 000 €

3. palkinto 20 000 €

sekä kaksi lunastusta, kumpikin 10 000 €.

1.4 Palkintolautakunta

Palkintolautakuntaan kuuluivat

Auratum Asunnot Helsinki Oy:n nimeäminä:

Matti Äijälä, toimitusjohtaja, palkintolautakunnan puheenjohtaja

Janne Seeste, hankepäällikkö

Helsingin kaupungin kaupunkisuunnitteluviraston nimeäminä:

Annukka Lindroos, asemakaava-arkkitehti

Tuula Helasvuo, toimistopäällikkö, arkkitehti

Anu Kuutti, arkkitehti

Suomen Arkkitehtiliiton nimeäminä puolueettomina asiantuntijajäseninä:

Pirjo Sanaksenaho, arkkitehti SAFA

Teemu Tuomi, arkkitehti SAFA

Palkintolautakunnan sihteerinä ja kilpailijoiden yhdyshenkilönä toimii järjestäjän nimeämänä arkkitehti Mervi Savolainen, ISS Proko Oy.

Palkintolautakunnan asiantuntijoina toimivat:

Riitta Salastie, arkkitehti, TkT, Helsingin kaupunki, kaupunkisuunnitteluvirasto

Eila Saarainen, maisema-arkkitehti, Helsingin kaupunki, kaupunkisuunnitteluvirasto

Olga Bernitz, liikenneinsinööri, Helsingin kaupunki, kaupunkisuunnitteluvirasto

Paula Roine, arkkitehti, Helsingin kaupunki, rakennusvalvontavirasto

Peter Westerlund, Helsingin kaupunki, rakennusvalvontavirasto

Anne Mäkinen, yksikön päällikkö, Helsingin kaupungin museo

Kari Yrjölä, rakennetekniikan asiantuntija, WSP Finland Oy

Kai Gulin, Hannu Taipale, geotekniikan asiantuntijat, WSP Finland Oy

Palkintolautakunnan jäsenistä muodostettiin päätöksentekoa valmistelemaan työvaliokunta, jonka jäseniä olivat Janne Seeste, Anu Kuutti, Teemu Tuomi ja Pirjo Sanaksenaho.

1.5 Kilpailun säännöt ja kilpailuohjelman hyväksyminen

Kilpailussa noudatettiin kilpailuohjelmaa ja Suomen Arkkitehtiliiton (SAFA) kilpailusääntöjä (www.safa.fi).

1.6 Kilpailun vaiheet

Kilpailu alkoi 24.10.2011 ja päättyi 20.01.2012, jolloin kilpailuehdotukset oli jätettävä.

Kilpailua koskeva seminaari järjestettiin osallistujille maanantaina 24.10.2011 Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston auditoriossa. Seminaarin jälkeen oli osallistujille järjestetty mahdollisuus tutustua kilpailun kohteena olevaan rakennukseen.

Kilpailijoilla oli oikeus esittää kilpailuohjelmaa koskevia kysymyksiä 10.11.2011 mennessä. Määräajassa esitettiin yksi kysymys, johon palkintolautakunta antoi vastauksen kilpailun internet-sivulla 21.11.2011.

1.7 Kilpailuehdotusten saapuminen

Kilpailun päättymisaikaan mennessä toimitettiin tai jätettiin postin tai kuljetusliikkeen toimitettavaksi 30 kilpailuehdotusta.

- 1 Munkka-Park Loft
- 2 Ugari
- 3 Kuru
- 4 Tuulas
- 5 Komppi
- 6 Katariina ja Munkkiniemen kreivi
- 7 Park Ave.
- 8 Konemetsä
- 9 Domus Ex machina
- 10 Fermaatti

- 11 Puistossa
- 12 Maisematilassa
- 13 Timantti
- 14 Keko
- 15 Regina ja Leif
- 16 Alius
- 17 Atrium
- 18 Munkan kolo
- 19 Päivänsäde ja menninkäiset
- 20 Kruunu
- 21 Io
- 22 Saarisen Akseli
- 23 Lygaia
- 24 Katariina ja kreivi
- 25 Penkki, puu ja puistotie
- 26 Korona
- 27 Ananas
- 28 Tähti ja meripoika
- 29 Stilleben
- 30 Kone

1.8 Kilpailuehdotusten esittely

Ehdotukset olivat yleisön nähtävillä kilpailun arvostelun aikana Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston näyttely- ja infotila Laiturilla ajalla 14.2.–3.3.2012. Kilpailutöihin oli mahdollista tutustua ja kommentoida niitä myös Laiturin internet-sivulla <http://laituri.hel.fi/fi>.

1.9 Palkintolautakunnan kokoukset

Palkintolautakunta kokoontui viisi kertaa (13.10.2011, 2.2.2012, 16.2.2012, 21.03.2012 ja 11.4.2012).

Työvaliokunta kokoontui kahdesti (14.02.2012 ja 12.03.2012).

2. KILPAILUN TAUSTA JA TAVOITTEET

2.1 Kilpailun tausta

Munkkiniemen puistotie 25:ssä sijaitseva, arkkitehti Keijo Petäjän suunnittelema toimistorakennus on valmistunut vuonna 1973 Kone Oy:n pääkonttorirakennukseksi. Kone Oy:n toiminta siirtyi 2000-luvun alussa Espooseen ja sen jälkeen kiinteistön omistus on vaihtunut. Vuoden 2011 alkupuolelta lähtien sen omistaa Auratum Asunnot Helsinki Oy, jonka tarkoituksena on muuttaa kiinteistö asuinkäyttöön.

Seitsemänkerroksisen rakennuksen viisi ylintä kerrosta ovat toimistotilaa, tekniset tilat ja varastot ovat toisessa kerroksessa ja maantasokerros on pääosin avoin. Rakennus sijoittuu osin puistolammikon päälle.

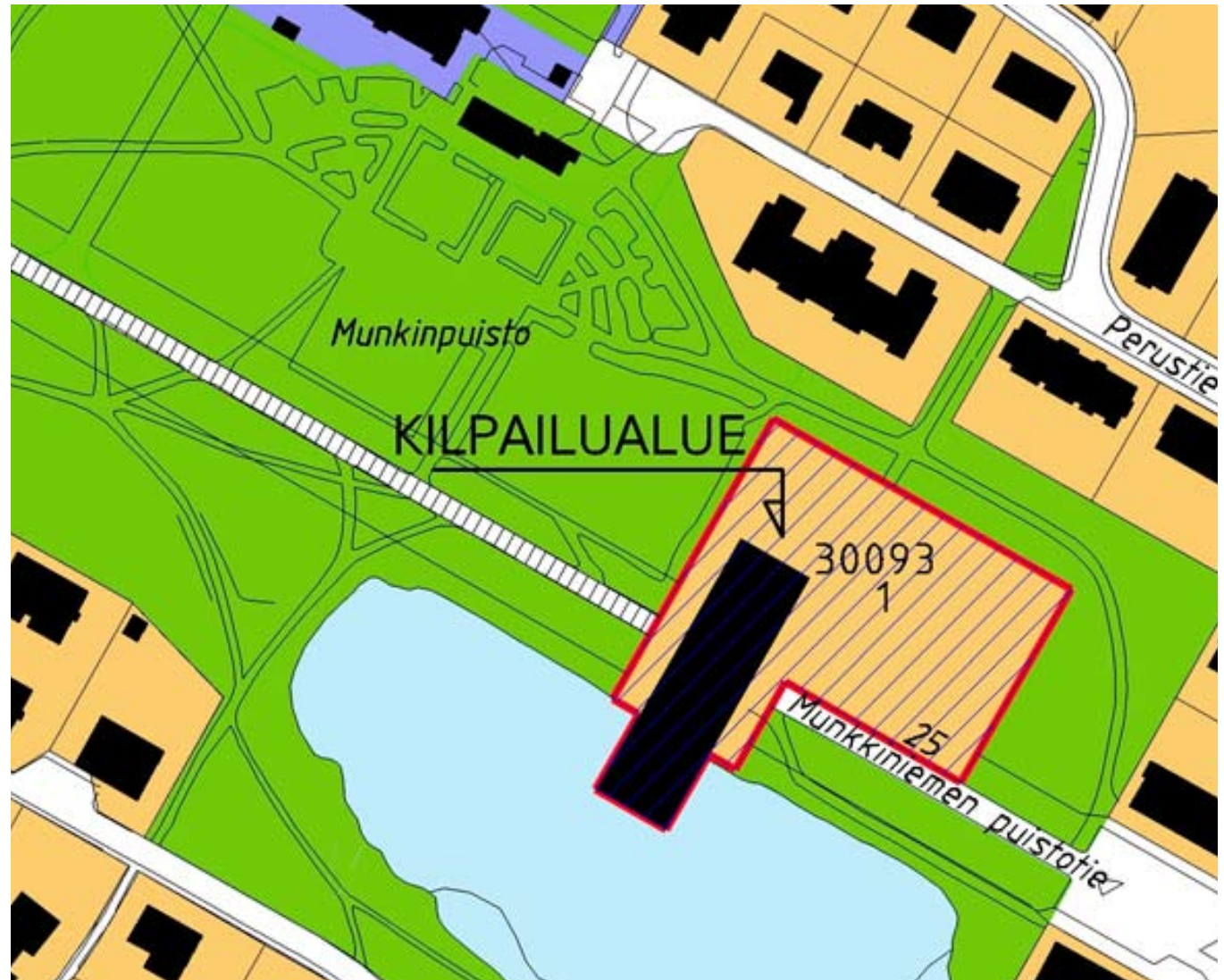
2.2 Kilpailualue ja lähiympäristö

Kilpailun kohteena oli korttelin 30093 tontti 1. Se sijaitsee Helsingin Munkkiniemen kaupunginosassa Laajalahden aukion ja Munkinpuiston välissä osoitteessa Munkkiniemen puistotie 25, 00330 Helsinki. Tontti rajoittuu puistoalueeseen ja osin puistolammikkoon. Tontti on pinta-alaltaan 5 980 m².

Tontilla sijaitseva toimistorakennus on valmistunut vuonna 1973 Kone Oy:n konttorirakennukseksi. Rakennuksen on suunnitellut arkkitehti Keijo Petäjä ja sen kerrosala on n. 7 000 m² ja huoneistoala n. 6 700 m².

Rakennus sijaitsee kaupunkikuvallisesti merkittävällä paikalla Munkkiniemen Puistotien muodostaman kaupunkirakenteellisen akselin päätteenä osana Munkkiniemen Puistotien, Laajalahden aukion ja Munkinpuiston muodostamaa tilasarjaa. Ympäristöineen rakennus muodostaa alueen identiteettiä luovan keskeisen paikan ja maamerkin porttirakennuksena puistoon. Rakennuksen asema kaupunkirakenteessa on lähes julkiselle rakennukselle ominainen – irrallinen kappale tilassa, muusta ympäristön rakennuskannasta poikkeava suurmittakaavainen rakennus puiston keskellä.

Alueen poikki kulkeva jalankulku- ja pyöräilytie ja lammen rannat muuten kuin rakennukseen liittyviltä alueilta tulevat säilymään julkisena tilana. Suunnittelutehtävässä tuli ottaa myös kantaa yleisen ja yksityisen alueen rajaamiseen.

3. KILPAILUN TAVOITTEET JA ARVOSTELUPERUSTEET

3.1 Kilpailun tavoitteet

Kilpailun tavoitteena oli tutkia tontille mahdollisesti sijaittavan lisärakentamisoikeuden sopivaa määrää niin kaupunkikuvallisen kokonaisuuden kuin toteuttamiskelpoisuudenkin kannalta. Tavoitteena on ollut kokonaisuus, joka tarjoaa uudenlaisia asuntotyyppi- ja asuintaloratkaisuja ja tuo Munkkiniemen kaupunkikuvaan uuden, alueen identiteettiä vahvistavan elementin.

Kilpailun tavoitteena oli muuttaa alunperin toimistokäyttöön suunniteltu rakennus asuinrakennukseksi ja täydentää kohdetta tutkimalla uuden asuntorakentamisen mahdollisuuksia, jotka olemassa olevan rakennuksen kanssa luovat mielenkiintoisia, uuden käyttötarkoituksen mukaisia ratkaisuja sekä kiinteistön tilankäytön että kaupunkikuvan kannalta.

Kilpailun keskeisenä tavoitteena oli myös löytää energiatehokkaita kokonaisratkaisuja, jotka ovat toteuttamiskelpoisia ja sekä toiminnallisesti, teknisesti että taloudellisesti kestäviä.

Suunnitelman tuli olla perusteiltaan niin pitkälle tutkittu, että ehdotuksen mukainen asemakaava- ja rakennussuunnittelu on mahdollista aloittaa kilpailun päätyttyä.

3.2 Kilpailuehdotusten arvosteluperusteet

Tärkeimpiä arvosteluperusteita olivat:

- kaupunkirakenteellinen ja -kuvallinen kokonaisuus
- arkkitehtoninen kokonaisuus
- kaupunkikuvallinen merkittävyys, alueen identiteettiä vahvistava ratkaisu
- asumisen tilaratkaisujen innovatiivisuus, toimivuus ja laatutaso
- pihojen ja liikenteen laadukas ja toimiva järjestäminen sekä liittyminen ympäristöön
- hankkeen kokonaisvaltainen taloudellisuus
- teknisten ratkaisujen toteutettavuus

4. YLEISARVOSTELU

4.1 Kilpailun tavoitteiden toteutuminen

Kilpailun tavoitteena oli löytää kaupunkikuvallisesti merkittävään paikkaan arkkitehtuuriltaan korkeatasoinen kokonaisuus, joka olisi laadukas ja toteuttamiskelpoinen niin esteettisesti, kaupunkikuvallisesti, toiminnallisesti kuin teknisestikin. Samalla tehtävänä oli tutkia tontille mahdollisesti sijoitettavan lisärakentamisoikeuden sopivaa määrää. Ehdotuksissa tuli myös esittää asuinrakennukseksi muuttuvan toimistorakennuksen muutokset. Kilpailutehtävä osoittautui erittäin vaativaksi.

Entisen Koneen konttorirakennuksen ja Keijo Petäjän arkkitehtuurin 1970-lukulaisen ilmeen suojelutarve ja uudistustapa ovat olleet kilpailijoiden ankaran pohdinnan aiheena. Kilpailun 30 ehdotuksesta palkintoluokkaan yltäneet ehdotukset olivat löytäneet luontevia tapoja tämän poikkeuksellisen tehtävän ratkaisemiseksi ja ehdotuksia voi luonnehtia korkeatasoisiksi. Monissa ehdotuksissa oli kuitenkin vain yksittäisiä taitavia ratkaisuja tai onnistuneita asuntoja, mutta vaikeuksia löytää vastauksia kilpailun ydinkysymyksiin – kaupunkikuvallisesti tasapainoisen kokonaisratkaisun ja vanhan rakennuksen uuden ulkoisen ilmeen löytämiseen.

Kilpailuun saapuneissa ehdotuksissa esitetyn lisärakentamisen määrä vaihteli suuresti. Ehdotuksissa esitetty kokonaiskerrosala vaihteli noin 8 000 - 16 000 kem² välillä. Kaupunkikuvallisesti parhaimmat ratkaisut löytyivät niiden ehdotusten joukosta, joissa kerrosalaa oli

kasvatettu maltillisesti. Joissakin ehdotuksissa kerrosalaa oli sijoitettu liikaa ja avara puistotila oli tukkiutunut tai vanhan Koneen pääkonttorin kaupunkikuvallinen dominanttiasema oli hälventynyt. Lisärakentamisen suuri määrä ei muodostunut kilpailussa tärkeäksi arvosteluperusteeksi, sillä pienemmällä rakentamisvolyymillä saavutettiin yleensä viihtyisämpiä pihoja ja parempia asunonäkymiä. Näin ympäristön ja asuntojen laadulla korvattiin määrää.

Kilpailuehdotuksissa toistuivat tunnistettavat ratkaisutyytit ja välillä eri tyyppien yhdistelmät. Näistä mahdollisiksi täydennysrakentamistyypeiksi nousivat joko rivitalomainen rakennus Koneen talon ali kulkevan raitin varressa, pistetalomaiset rakennukset nykyisen pysäköintialueen paikalla, Koneen talon jatkaminen tai sille erilaisen geometrisen parin rakentaminen pysäköintialueelle.

Koneen talon voimakas muuttaminen ja korottaminen tuottivat yksittäisenä rakennuksena arkkitehtuuriltaan

hienoja ehdotuksia, mutta Munkkiniemen kaupunkirakenteessa ne tuntuivat olevan aivan liian massiivisia. Useiden eri ratkaisumallien yhdistäminen aiheutti yleensä sekavaa ja liian ahdasta asuinympäristöä.

Ratkaisutyypeistä pistetalot (esim. Puistossa, Kruunu, Stilleben) tai geometrinen peruskappale puistossa (esim. Fermaatti, Io, Timantti) jatkoivat luontevasti Koneen rakennuksen sijoitteluperiaatetta vapaasti puistossa seisovina kappaleina. Uusia torneja esitettiin (esim. Katariina ja kreivi, Tuulas), mutta kaupunkikuvassa tarkasteltuina torneista näytti muodostuvan kilpaileva aihe Koneen talolle, joka jo itsessään on mittakaavaltaan ympäristöä hallitseva dominanttirakennus. Puistotien pääte on jo olemassa. Vanhan rakennuksen jatkaminen (Katariina ja Munkkiniemen kreivi, Kone) ja korottaminen (Kuru, Keko) olivat ratkaisuvaihtoehtoja, jotka säilyttivät hyvin lähialueen puistomaisuuden, mutta korotuskerrosten lukumäärän kasvettua yli kolmeen rakennus alkoi näyttää jo liian massiiviselta Munkkiniemeen. Rivitalomainen uudisrakennus (Park Ave.,

Atrium) sopeutui hyvin vihreään ympäristöön kytkien konttorirakennuksen muuhun kaupunkirakenteeseen ja jättäen kuitenkin väljät näkymät korkeammista rakennuksista ja tilan tuntua puistoalueille.

Vanhan toimistotalon muutos asunnoiksi ja tasapainoilu säilytettävän arkkitehtuurin sekä uuden innovatiivisen ilmeen välillä osoittautuivat haasteellisiksi tehtäviksi. Syvärunkoinen toimistorakennus innosti uusien asuntotyyppien kehittelyyn. Tavanomaisempien asuntoratkaisujen lisäksi esiintyi suuria, loft -tyyppisiä asuntoja ja kaksikerroksisia asuntoja. Porrashuoneita oli varioitu Koneen talossa yhdistämällä kaksi porrasta keskikäytävällä toisiinsa, purkamalla nykyiset portaat ja hissit ja korvaamalla ne uusilla, paremmin sijoitetuilla portailla. Muutamissa ehdotuksissa keskiporraskäytävä sijoittui vain joka toiseen tai kolmanteen kerrokseen Le Corbusierin mallin mukaisesti. Ongelmana useissa ehdotuksissa oli asuntojen avautuminen vain yhteen suuntaan. Parvekkeiden suunnittelussa parhaimmiksi ratkaisuiksi osoittautuivat suunnitelmat, joissa parvekevyöhyke oli vedetty nykyisen julkisivulinjan sisäpuolelle. Rungon ulkopuolelle ripustetut parvekkeet rikkoivat yleensä talon solidia ilmettä.

Asuntojen yhteistilojen sijoittelussa päävaihtoehtoina olivat Koneen talon 2. kerros sekä kattokerrokset. Ylimpien kerrosten käyttöä osittain asukkaiden yhteisiin tiloihin pidettiin hyvänä ratkaisuna, jotta kaikki taloyhtiön asukkaat pääsevät nauttimaan parhaista näkymistä. Joissakin ehdotuksissa, esim. Katariina ja Munkkiniemen kreivi, yhteistiloihin oli erityisesti panostettu, ja tarjolla oli myös työtiloja asukkaille. Yhteistiloja oli sijoitettu

myös ansiokkaasti uudisrakennusten maantasokerrokseen suoraan pihaan ja sisäänkäynteihin liittyen (esim. Puistossa).

Kaupunkiviljelyä kattoterasseilla esitettiin useammassa ehdotuksessa. Piharatkaisut oli monissa ehdotuksissa jätetty hyvin viitteellisiksi. Arvioinneissa onkin arvostettu hyvien pihojen syntyminen edellytyksiä, vaikka lopulliset ratkaisut olisivat jääneetkin esittämättä. Useissa ehdotuksissa maantasopihat oli korvattu osin tai kokonaan katoille sijoitetuilla terasseilla ja kattopuutarhoilla. Näiden ei katsottu kuitenkaan riittävän kaikille asukkaille ja jatkosuunnittelussa maan tasoon sijoitettavien yhteispihojen ratkaisuihin ja niiden suhteeseen julkisiin alueisiin pitääkin kiinnittää erityistä huomiota.

Joissakin kilpailuehdotuksissa oli lähdetty muokkaamaan tontin maantasoa ilmeisesti edullisemman pysäköintiratkaisun vuoksi. Reilummat perustason korotukset estivät muuten avoimia näkymiä alueella eivätkä tuntuneet onnistuneilta ratkaisuilta. Palkintolautakunta katsoi kuitenkin, että ratkaisuihin oli päädytty mahdollisesti kilpailuohjelmassa hieman epäselvästi ilmaistun maanalaisia tiloja koskevan kohdan vuoksi, eikä sinällään laskenut sellaisiakaan ratkaisuja virheiksi. Jatkosuunnittelussa tullaan kuitenkin pysäköinti sijoittamaan kokonaan maan alle.

Pääkonttorirakennuksen katolle rakentamisesta esitettiin vaihtoehtoja yhden kerroksen korkuisesta lisäosasta 17-kerroksisiin torneihin (Keko). Horisontaaliset, pelkistetyt kattokerrokset, jotka oli vedetty selvästi vanhan räystäslinjan sisäpuolelle, tuntuivat istuvan kaupunkiku-

vaan parhaiten. Lisäksi oli muutamia mielenkiintoisia ja onnistuneita voimakkaamman muodonannon saaneita kattokerroksia (Kruunu, Korona, Regina ja Leif). Katolle rakentamisessa on kaupunkikuvan lisäksi pohdittavana myös rakenteellisia ja paloturvallisuuteen liittyviä näkökohtia, koska yli 8-kerroksiseen asuinrakennukseen tulee rakentaa kaksi erillistä paloltasuojattua poistumistietä jokaiselta poistumisalueelta. Alempien

kerrosten parvekkeilta pelastaminen tikasautolla on myös monessa ehdotuksessa vaikeaa tai mahdotonta. Ehdotusten arvotuksessa on otettu huomioon ratkaisujen kehityskelpoisuus jatkosuunnittelussa. Jatkotyössä tulee panostaa paloturvallisuuden huomioonottamiseen ja pelastusreitteihin mm. lammen ylle avautuvista asunnoista ja kattokerroksen asunnoista.

Vanhat Koneen talon pesubetonijulkisivut oli lähes kaikissa ehdotuksissa korvattu uusilla elementeillä. Parhaaseen lopputulokseen oli päästy yleensä ratkaisuissa, joissa vanhan rakennuksen rasterimainen ilme oli säilytetty, mutta aukotusta säädetty paremmin asuntoikkunana tai parvekkeena toimivaksi. Yksityiskohtien, kuten ikkunatyyppeiden, karmi- ja puitemateriaalien tai julkisivuvärien muuttamista ei pidetty virheenä, mikäli ne tukivat kokonaisuutta ja rakennuksen uudessa ilmeessä vanha talon hahmo jäi tunnistettavaksi.

Kilpailuohjelmassa arvosteluperiaatteiksi määriteltiin: kaupunkirakenteellinen ja -kuvallinen kokonaisuus, arkkitehtoninen kokonaisuus, kaupunkikuvallinen merkittävyys/alueen identiteettiä vahvistava ratkaisu, asumisen tilaratkaisujen innovatiivisuus/toimivuus ja laatutaso, pihojen ja liikenteen laadukas ja toimiva järjestäminen sekä liittyminen ympäristöön, hankkeen kokonaisvaltainen taloudellisuus ja teknisten ratkaisujen toteutettavuus. Kilpailun tulosta voi pitää kriteerien valossa onnistuneena.

4.2 Ehdotusten jako luokkiin

Palkintolautakunta arvosteli kaikki ehdotukset ja jakoi ne luokkiin seuraavasti:

Yläluokka

- 3 Kuru
- 5 Komppi
- 6 Katariina ja Munkkiniemen kreivi
- 7 Park Ave.
- 11 Puistossa
- 14 Keko
- 17 Atrium
- 20 Kruunu

Keskiluokka

- 2 Ugari
- 4 Tuulas
- 10 Fermaatti
- 13 Timantti
- 15 Regina ja Leif
- 16 Alius
- 21 Io
- 22 Saarisen akseli
- 23 Lygaia
- 24 Katariina ja kreivi
- 26 Korona
- 28 Tähti ja meripoika
- 29 Stilleben

Alaluokka

- 1 Munkka-Park Loft
- 8 Konemetsä
- 9 Domus Ex machina
- 12 Maisematilassa
- 18 Munkan kolo
- 19 Päivänsäde ja menninkäiset
- 25 Penkki, puu ja puistotie
- 27 Ananas
- 30 Kone

5. EHDOTUSKOHTAINEN ARVOSTELU

5.1 Yläluokka

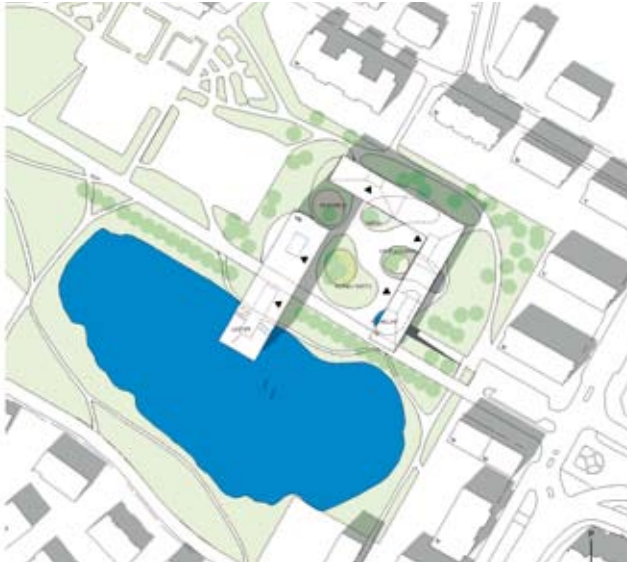
3 Kuru

Ehdotuksessa on reippaasti muutettu pääkonttorirakennuksen nykyistä ilmettä tekemällä siitä vuorimainen dominantti Munkkiniemen Puistotien päähän. Uudisrakentamista on sijoitettu myös tontin koillisreunalle vastaavalaaiseen terassoituvaan rakennukseen, joka on ikään kuin pikkuveli päätalolle. Ehdotus olisi ollut kirkkaampi ja maamerkkirakennuksen asema voimakkaampi, jos pienempi rakennus olisi jätetty suunnitelmasta pois. Vaikka kilpailussa näin suurta rakennusta pidettiin kaupunkikuvallisesti turhan raskaana, "Kuru" edustaa taitavuudessaan kuitenkin tämän lajityypin kärkeä.

Julkisivut ovat yksinkertaisuudessaan vakuuttavat ja avaavat esteettä näkymät asunnoista joka suuntaan puisten ikkunaovien kautta. Parvekevyöhykkeen liukulasit ja verkkokaiteet luovat kalvomaisen pinnan veistoksellisen rakennuksen ylle. Ehdotukseen on poimittu aineksia 1970-luvun rasterijulkisivusta ja niistä luotu uutta nykypäivän arkkitehtuuria. Asunnot on ratkaistu mallikkaasti ja ansiokasta on, että myös pieniä asuntoja on saatu sijoitettua Koneen rakennukseen. Typologisesti rakennukset sisältävät monipuolisia asuntotyyppejä. Kauniisti esitetyn ehdotuksen kokonaisuudesta välittyy voimakas arkkitehtoninen näkemys ja tahtotila.

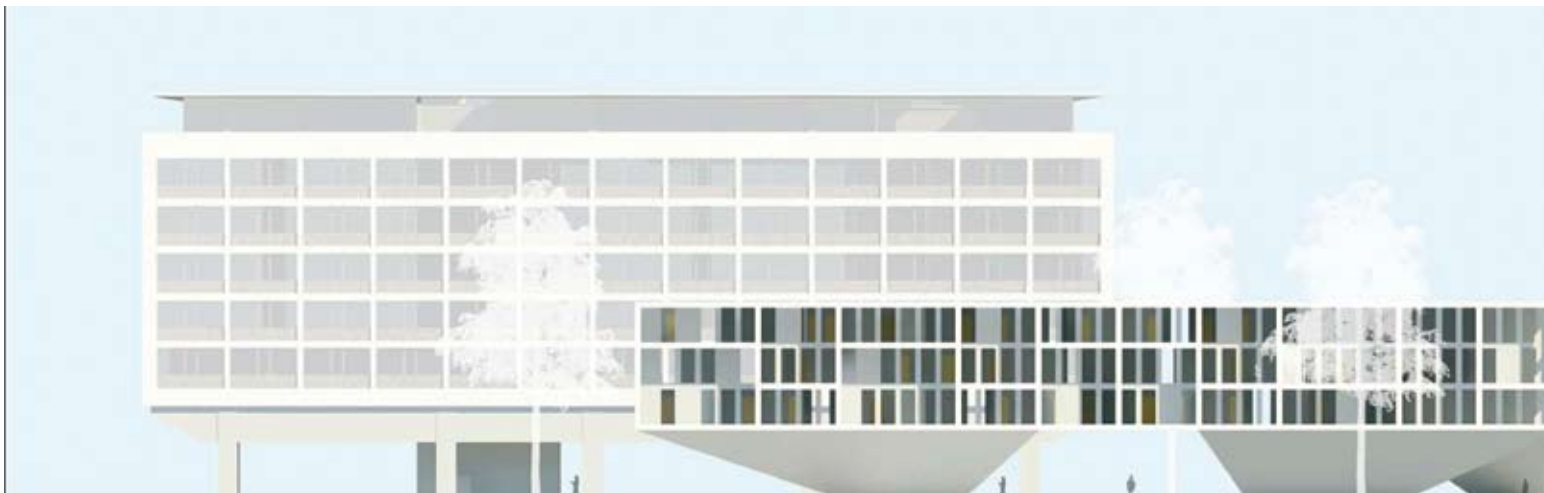

5 Komppi

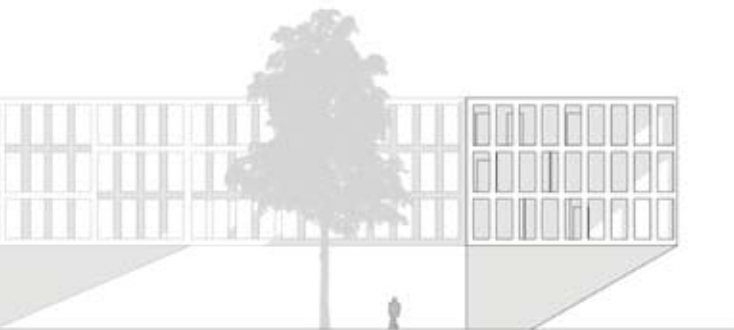
Uudisrakentaminen kehystää ehdotuksessa matalahkona L-muotoisena rakennuksena asukaspihaa, joka jää vanhan pääkonttorin ja uudisosan väliin. Kaupunkirakennekuvassa se tuntuu hieman liian sulkeutuvalla ja umpikorttelimaiselta, mutta uudisrakennuksen nostaminen veistoksellisille pilareille sallii visuaalisen yhteyden puistoon myös talon lävitse. Se on periaatteiltaan siis vahvasti sukulainen Keijo Petäjän rakennuksen arkkitehtuurille. Uudisrakennuksen rakenteellinen toteutettavuus ulokkeina kolmen pilarijalan varaan ilman muita kantavia rakenteita herättää rakennusteknisiä kysymyksiä. Ajo parkkihalliin on luontevalla paikalla tontin kaakkoiskulmassa.

Uuden rakennuksen länteen päin ulottuva siipi tulee näkyviin Munkkiniemen Puistotien näkymäakseliin ja Koneen talon eteen. Ratkaisu ei esitetyn materiaalin valossa tunnu täysin perustellulta. Ideaa olisi voinut selventää esim. Munkkiniemen Puistotien päästä esitetyllä perspektiivikuvalla.

Koneen rakennus on säilyttänyt tunnistettavan ilmeensä parvekkeiden sijoituessa vanhan julkisivulinjan sisäpuolelle. Alkuperäinen ikkunajako on palautettu parvekkeiden lasitukseen. Toisaalta parvekkyöhykkeen takana olevat asunnot eivät hyödy täysin näköaloista, kun lämpöeristetyt seinät on aukotettu niukemmin. Katolle on rakennettu vain yksitasoinen lisäkerros, mikä sopeutuu linjakkaasti talon arkkitehtuuriin ja on niukkuudessaan kilpailun parhaimmistoa.

Asuntosuunnittelu ei vastaa kokonaisuutteen hyvää tasoa. Uudisrakennuksen asunnoissa, esim. kaksioissa on selviä virheitä: kylpyhuoneen ovi avautuu suoraan olohuoneeseen, sisääntulo asuntoon putkimaisen I-keittiön läpi. Asuntoratkaisut ovat melko tavanomaisia. Ehdotuksen ansiot ovatkin kaupunkikuvallisella ja julkisivusuunnittelun tasolla.

6 Katariina ja Munkkiniemen kreivi

Ehdotus on määrätietoinen ja yksinkertaisuudessaan oivaltava; entistä Koneen pääkonttoria jatketaan neljänneksen kokoisella lisäosalla koilliseen. Näin rakennusoikeutta voidaan lisätä muuttamatta alkuperäistä kaupunkirakenteellista asetelmaa juurikaan. Rakennus on edelleen vapaasti puistossa seisova harkkomainen kappale, jonka alta kulkuyhteydet ja näkymät säilyvät. Talon mittasuhteet eivät huonone muutoksessa. Vanhan rakennuksen ilme ja yksityiskohdat on säilytetty pitkälti entisellään, vaikka julkisivut on esitetty uusittaviksi kuitubetonielementein ja kupariosin. Jopa vanha hissikonehuone on saanut säilyttää muotonsa.

Arkkitehtuuriltaan lisäosan julkisivut eivät poikkea korjattavan massan rakennuksen julkisivusta, joten alkuperäinen rakennusosa ei erotu uudesta. Tätä voidaan pitää ongelmallisena alkuperäisen suunnitteluratkaisun suojelullisessa mielessä. Alkuperäistä Koneen rakennusta ovat jotkut pitäneet jo nykyisellään massiivisena. Siihen ehdotus ei tuo helpotusta. Asumisen tuoma värikkyys ikkunoissa ja parvekkeilla kuitenkin pehmentää kokonaisuutta ja rakennuksen venytetty hahmo voisi olla elävämpi ja moni-ilmeisempi kuin nykyinen toimistokäytössä oleva talo.

Asuntopohjat on esitetty viitteellisinä, mutta rakennukseen sopivina loft-tyylisinä ratkaisuinä. Asuntojakauma on monipuolinen ja joustavasti muunneltavissa. Asuntojen pihoja ei kattopuutarhaa lukuun ottamatta ole esitetty ja niiden järjestäminen avointa puistoa tukkimatta onkin vaikeaa. Esitetty kahvila lisäisi viihtyisyyttä ja aktiviteettia maantasokerroksessa. Pysäköinnin ajoramppi tulisi sijoittaa pysäköintihallin toiseen päähän, jolloin ajoliikenne häiritسی vähemmän kevyenliikenteen väylää ja rakennuksen lähiympäristöä.

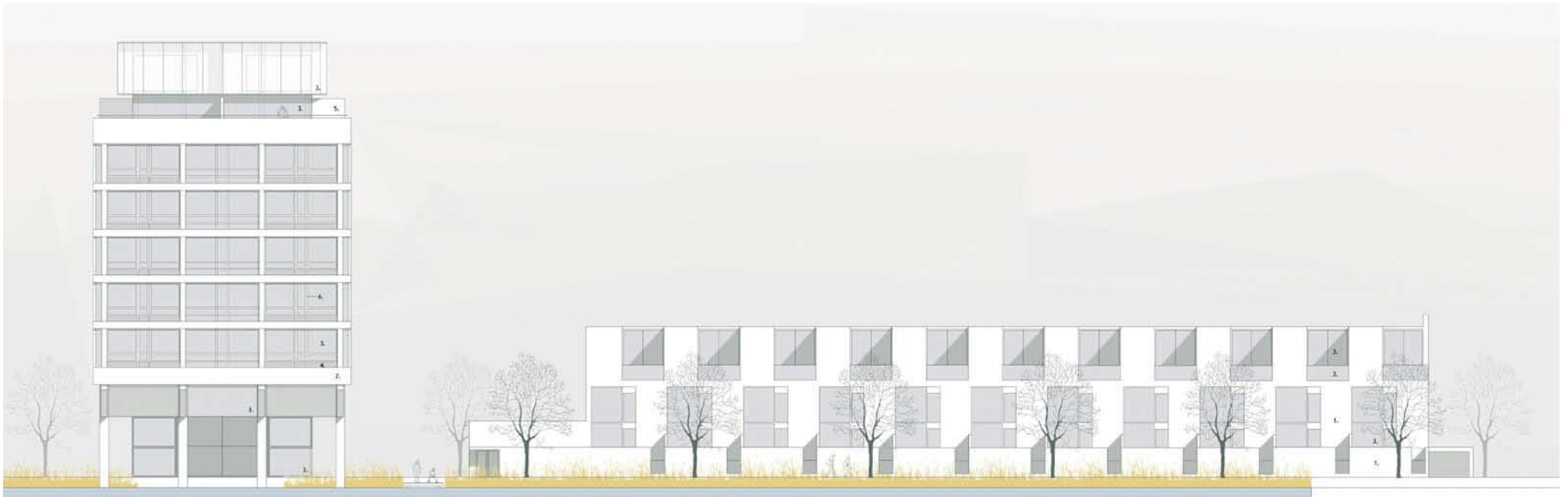
7 Park Ave.

Ehdotuksessa uudisrakennus sijoittuu kaupunkirakenteellisesti vakuuttavasti ja luontevasti vanhan asuinkerrostalon linjaan puistoväylän varteen ja alkuperäinen avoimuus on säilytetty. Ratkaisu korostaa Koneen rakennuksen roolia asuinalueen ja puiston välisenä porttina.

Uusi townhouse jatkaa Munkkiniemen perinnettä kaupunkirivitalojen rakennuspaikkana. Rapattu, valkea kolmikerroksinen rakennus on arkkitehtuuriltaan

pelkistetty ja perheasuntojen pohjaratkaisut toimivia. Suotuisaan ilmansuuntaan avautuvat asuntopihat on nostettu ohikulkijoiden katseilta suojaan ja pihamuurit rajaavat selkeästi julkisen kaupunkitilan yksityisestä. Uudisrakennuksen taakse jää puistoaluetta, joka tekijä lieenee ajatellut toimivan myös Koneen talon asukkaiden piha-alueena. Pihatilat on esitetty vain viitteellisesti, eivätkä ne esitetyssä sijainnissa ole parhaiten asukkaita palvelevia.

Uudisrakennus on riittävän etäällä olemassa olevista asuinrakennuksista eikä myöskään varjosta niitä. Pe-

rustien varressa olevien rakennusten ja uuden town-housen väliin jää väljä puistoalue.

Vanhan toimistorakennuksen 1970-lukulainen ilme on säilynyt rakentamalla parvekkeet vanhan julkisivulinjan sisäpuolelle. Katolle sijoitetut kaksikerroksiset asunnot ovat saaneet linjakkaan pelkistyneen ilmeen jonka lasinen keveys on tätä päivää, mutta muotoilu istuu hyvin Petäjän arkkitehtuuriin. Asunnoissa on monipuolinen huoneistojakauma, ja syvään runkoon on onnistuttu ratkaisemaan myös pienempiä (63 m² ja 75 m²) asuntoja.

Ajo pysäköintikellariin on järjestetty oikeasta paikasta läheltä tontin kaakkoisnurkkaa. Lammen poikki suunniteltu uusi kevyen liikenteen reitti yhdistää Munkepolun Perustiehen. Ehdotuksen vahvuudet ovat kaupunkivallissessa otteessa, vanhaan kaupunginosaan sopeutuvassa, mutta selkeästi tätä aikaa edustavassa uudessa arkkitehtuurissa, pääkonttorirakennuksen ilmeen kunnioittamisessa sekä ammattitaitoisesti ja huolella ratkaistuissa asutopohjissa.

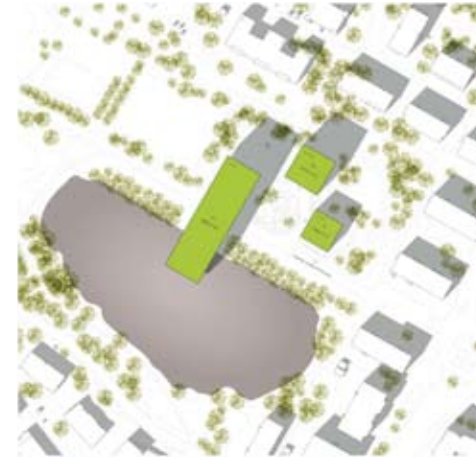
11 Puistossa

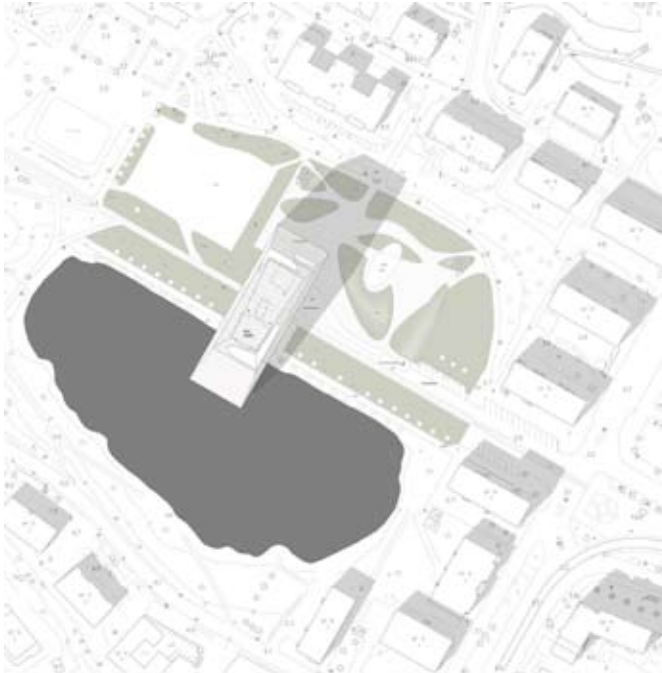
Arkkitehtuuriltaan persoonalliset ja pelkistetyt pistetalot puistossa täydentävät vanhan kookkaan toimistotalon ympäristöä muodostaen yksityisemmän pihapiirin keskenään. Koneen talon uusissa kattokerroksissa toistuu uudisrakennusten arkkitehtoninen julkisivuaihe, veki-tetty julkisivu, jossa kirkkaat ja taustavärjätyt lasiosat vuorottelevat. Koneen rakennusta on kasvatettu par-vekevyöhykkeellä, mikä tekee asunnoista kauttaaltaan syviä, mutta toisaalta huoneiston levyinen parveke lisää asumismukavuutta. Portaiden uudelleensijoittelulla ja keskikäytäväratkaisulla saavutettu huoneistojakauma on monipuolinen, yksiöistä lähes 300 m² laajuisiin asun-toihin. Koneen talon uudet kattokerrokset näyttävät isoilta suhteessa alla olevaan rakennukseen. Niiden vetäminen reilummin julkisivulinjasta sisäänpäin olisi voinut tuottaa paremman ratkaisun.

Pistetalojen eri kokoisuus ei tunnu aluksi perustellulta, mutta tarkemmin tarkasteltuna se osoittautuu harkituksi isomman rakennuksen asettuessa Koneen talon mit-takaavaan ja pienemmän talon pehmentäessä skaa-laa puistoakseliin päin. Nelikerroksinen C-talo jättää Koneen talon suurimmaksi osaksi näkyviin Puistotien päätteensä. Toisaalta seitsemänkerroksinen B-talo aset-tuu Perustien naapureiden harmiksi suoraan lampi- ja puistonäkymän eteen. B-talo olisi myös voinut olla ker-roksen verran matalampi. Uusien pistetalojen porras-huoneiden sisäänkäynnissä on hienoa veistoksellista otetta, mikä jatkuu pihan muotoilussa. Pihasuunnitelma siihen suoraan liittyvine yhteistiloineen on huolella ja eläytyen tehty ja erityisen onnistunut.

Ehdotuksen ansiot paljastuvat vähitellen. Ensivaikutelmana tummaksi muuttunut ja mitoiltaan kasvanut Koneen talo näyttää raskaalta, mutta arkkitehtoninen kokonaisuus on kuitenkin vakuuttava. Tumma läpivärjätyn ja valko-betonin kontrasti osoittaa näennäisesti ajalliset kerrostumat. Kevyet pinnakaiteet parvekkeissa ja sävytetyt, kuvioidut lasit keventävät ilmettä. Samat aiheet toistuvat niin uudis- kuin korjausrakentamisessa ja asuinympäristö on tilallisesti ja visuaalisesti elämyksellistä. Uusien rakennusten julkisivuarkkitehtuuri on vaikuttavaa ja luo mielenkiintoisia sisätiloja. Kaupunkikuvallisesti ehdotus on "noppatalot puistossa" -ratkaisumallin paras.

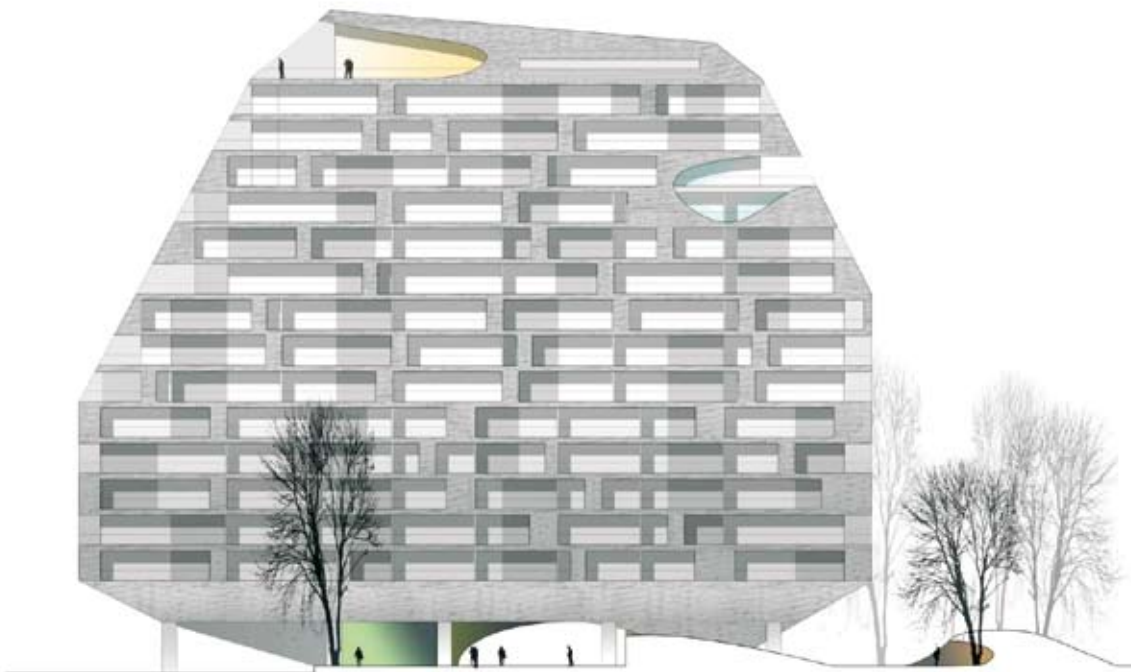
14 Keko

Ehdotuksessa esitetään vanhalle Koneen pääkonttorille täydellistä muodonmuutosta ja lisärakentamista olevan rungon päälle kymmeneen uuteen kerrokseen. Rakennukselle on haettu uusi ilme muotoilemalla ja viistämällä ylimpiä kerroksia. Rakennusmassa on itsessään komea ja muodonmuutos perusteltu uuden käyttötarkoituksen kautta. Suuri rakennusmassa sijoittuu siten, että naapurirakennusten näkymät eivät esty, eikä korkea massa juurikaan varjosta naapureiden pihvoja. Vanhan rakennuksen maamerkkimäinen luonne korostuu lisäkerrosten myötä entisestään. Rakennus olisi varmasti parhaimmillaan yöaikaan hohtavana jättiveistoksena, mutta päiväsaikaan hahmo voi olla pelottavankin suuri. Esitetty uusi ilme ei myöskään ole parhaimmillaan juuri Munkkiniemessä. Muotokieli, materiaalit ja värytys olisivat luontevampia esimerkiksi entiselle satama-alueelle rakennettavassa maamerkkirakennuksessa.

Asunnot ovat valoisia ja suuret parvekkeet lisäävät ylellisyyttä. Keskialueen valokuilut tuovat näyttävyyttä sisäänkäyntien yhteyteen, mutta samalla heikentävät kerrosten tehokkuutta.

Yksikerroksisena pysäköintihalli vie suuren pinta-alan ja rajoittaa viherrakentamista puistossa ja pihalla. Piharatkaisut on esitetty viitteellisesti eikä yksityisiä tai puolijulkisia piha-alueita synny luontevasti.

17 Atrium

Ehdotuksessa on paljon ansioita. Koneen talon ilmeen säilyminen ja yksinkertaiset kattokerrokset sekä rivitalo Puistotien varressa ovat hyvin ratkaistuja. Atrium-talo-mainen pistetalo tuntuu liialliselta elementiltä sommitelmassa ja on arkkitehtuuriltaan hieman eri maailmasta kuin vanha toimistotalo ja sen kanssa hyvin yhteen sopiva rivitalo. Toisaalta uudisrakennusmassat yhdessä rajaavat puistosta erottuvaa pihatilaa.

Koneen rakennukseen tehdyt valokuilut toistavat atrium-teemaa ja tuovat onnistuneesti luonnonvalon myös syvärunkoisen talon keskiosiin. Aukkojen pohjalla on vettä ja japanilainen puutarha, mikä on runollinen ajatus. Asuntopohjat ovat taitavasti ja huolella ratkaistuja. Suunnitelmassa on oivaltavasti esitetty myös Koneen talon toisen kerroksen päätyjen hyödyntämistä kaksikerroksisten asuntojen alakerroiksi, joissa sijaitsevat asuntosauvat oleskelutiloineen.

Vanhaa julkisivua on uudistettu paikoin tihentämällä betonipilasterirasteria, joka on muuttanut sen turhankin pienipiirteiseksi. Katon korotuskerrokset sopivat pelkistyneisyydessään rakennuksen ilmeeseen.

Kokonaisotteeltaan työ on kilpailun parhaimmistoa, mutta kaupunkikuvallinen ratkaisu olisi ollut ehjempi ja puistomaisuus säilynyt paremmin ilman esitettyä pistetaloa.

20 Kruunu

Ehdotus täydentää Koneen entistä pääkonttorirakennusta katolle lisättävällä kolmikerroksisella kruunumaisesti muotoillulla rivitalolla. Lisäksi tontille ehdotetaan kahta seitsemäkerroksista pistetaloa. Ratkaisu on periaatteena luonteva säilyttäen vanhan rakennuksen tunnistettavana ja puiston avoimena. Kattorakentamisella on annettu vanhalle rakennukselle ilmeikkyyttä, joka voisi yhdessä keveän luonteikkaiden uudisrakennusten kanssa luoda alueelle kaivattua identiteettiä. Vaikka ratkaisu tuottaa runsaasti uutta rakennusoikeutta, se säilyttää vanhan rakennuksen dominanttiaseman alueella.

Ehdotuksessa muodostuu erilaisia pihatiloja, jotka ovat kehitettävissä viihtyisiksi ja toimiviksi puistomaisen ilmeen kärsimättä. Kaupunkivilloiksi selostuksessa nimetyt pistetalot on pyritty ratkaisemaan kevyen lasisina ja paviljonkimaisina. Tavoite on hyvä, vaikka väistämättä ne tukkivat näkymiä Perustien nykyisistä asunnoista. Pistetalojen kuusikerroksinen perusmassa sopeutuu hyvin vanhan Munkkiniemen räystäskorkeuksiin. Kattokerrosten saunapappulat rikastuttavat talojen muuten kuutiomaista hahmoa.

Vanhan rakennuksen vaaleat pesubetonijulkisivut on muutettu tummaksi läpivärjättyksi betoniksi. Ratkaisu on esitetyssä kokonaisuudessa perusteltu ja vanha rakennuksen hahmo on edelleen tunnistettavissa.

Asuntopohjat on ratkaistu taitavasti ja erilaisia koko- ja asuntotyyppivaihtoehtoja on riittävästi. Vanhaan rakennukseen on tehty karuun betonirakennukseen sopivia loft-henkisiä asuntoja. Uudisrakennukset taas on esitetty rakennettavaksi puurunkoisina, keveinä ja lämminhenkisinä. Onnistuessaan tämä erilaisuus näkyisi rikastuttavana kontrastina myös rakennusten ulkoisessa ilmeessä. Vanhan rakennuksen päälle sijoitettuihin asuntoihin kuljetaan ulkokautta. Tämän voivat asukkaat kokea kiusallisena. Ratkaisua voisi kehittää sivukäytävätyyppiseksi, jolloin kattopinta olisi paremmin hyödynnettävissä yksityisinä kattopihoina.

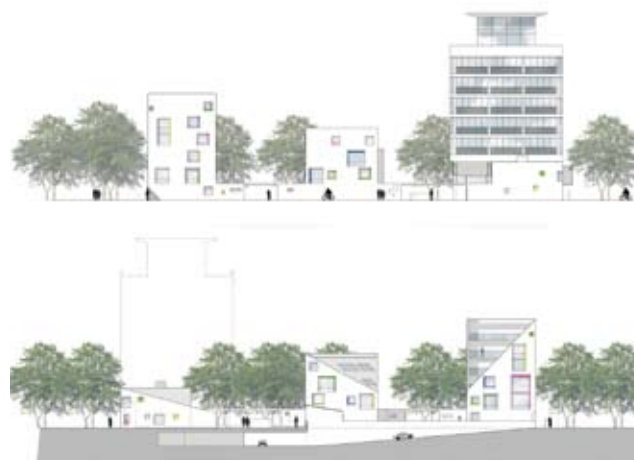

5.2 Keskiluokka

2 Ugari

Tekijä sijoittaa tontille kolme uutta rakennusmassaa: kaksi kerrostaloa ja yhden rivitalon. Kerrostalot sijoituvat luontevan kokoisina Koneen rakennuksen sivustalle, mutta rivitalon sijoitus on vaikea suuren massan varjossa. Vanhan rakennuksen julkisivun uudistaminen ja kattokerrosten käsittely on luontevaa ja esitetty pinnakaide sitoo parvekkeet ja ikkunat keskenään yhteneväksi osaksi rasterijulkisivua. Uusien rakennusten ilme on eloisa, mutta massojen muotoilu tuntuu tarpeettomalta ja hieman vaivalloiselta.

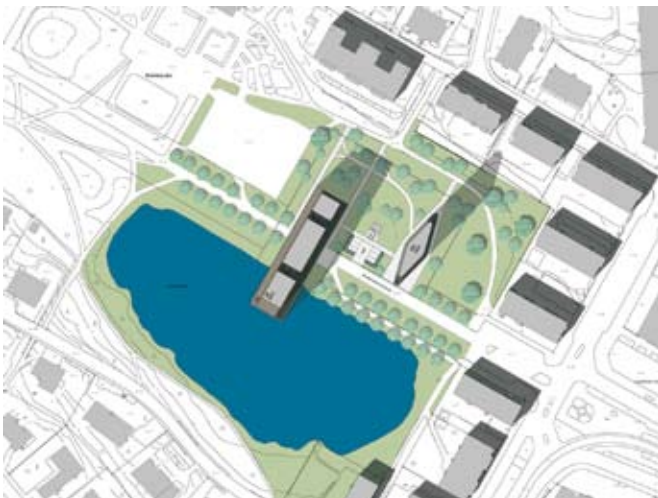
Asuntojen pohjaratkaisut niin uusissa massoissa kuin korjattavassa rakennuksessa ovat toimivia, mutta melko tavanomaisia. Uudet pistetalot ovat hieman tehottomia. Piha-alueet on esitetty yksityisinä siten, että puisto ei vaikuta jatkuvan rakennusten lomitse. Tätä korostaa uudisrakennuksia yhdistävä muuri, jolla yhteys maantasossa lammen suuntaan suljetaan. Pysäköintihallin ajoluiskan sijoitus ei ole paras mahdollinen.

4 Tuulas

Tekijä ehdottaa vanhan Koneen rakennuksen pariaksi 15-kerroksista asuintornia. Rakennuspari toimii massoitteellisesti keskenään, mutta alue ei oikeastaan kaipaa uutta maamerkkiä. Korkeaan massaansa saa laadukkaita asuntoja, joista näkymät ovat komeat. Tornin litteällä muotoilulla on saavutettu näkymien säilyminen Perustien asunnoille, mutta käänköpuolena on erittäin leveä ja massiivinen julkisivu kaakkoon Munkkiniemen puistotien suuntaan. Leveä julkisivu peittää myös Koneen rakennukseen tehtyjen asuntojen näkymiä.

Vanhan rakennuksen julkisivukäsittely on luontevaa ja kattoratkaisu säilyttää maltillisena rakennuksen alkuperäisen hahmon. Pysäköintiratkaisu on kiinnostava ja vähentää rakennetun kannen pinta-alatarvetta puistossa perinteisiin pysäköintihalliratkaisuihin verrattuna. Pysäköinnin sisäänajo tuo kuitenkin autoliikenteen piha-alueiden keskelle. Pysäköinti tulisi järjestää tontin muotoa muuttamalla tornin kaakkoispuolelle. Piharatkaisu on jätetty esittämättä, mutta rakennusten sijoittelu antaa mahdollisuudet luontevien pihojen suunnittelulle.

10 Fermaatti

Kaupunkikuvallinen ratkaisu, jossa lisärakennus on ilmapasti sijoitettu seitsemäkerroksisen pyöreä pistetalo, on ehdotuksessa selväpiirteinen ja luonteva. Puistomaisuus säilyy ja esitetyt rakennusmassat eivät kohtuuttomasti estä toistensa näkymiä. Esitetyt vanhan rakennuksen julkisivumuutokset viittaavat enemmän 1970-luvun arkkitehtuuriin kuin nykypäivään. Lopputuloksesta on vaikea lukea muutosten ajankohtaa ja tarkoitusta. Uuden rakennuksen ilme on hieman toimistotalomainen eivätkä rakennukset yhdessä muodosta kaivattua uutta ja yhtenäistä ilmettä.

Vanhan rakennuksen pohjaratkaisu on poikkeuksellisen tehokas. Rungon läpi kulkevia käytäviä on vain kahdessa kerroksessa. Monikerroksiset loft-henkiset pohjaratkaisut ovat talon henkeen luontuvia ja joustavia. Yhteistilat ja valokuilut elävöittävät muuten hieman hotellimaisia keskikäytäviä. Uudisrakennuksen kolmijakoinen pistetalopohja on toimiva ja kiinnostava. Myös pienempiä asuntoja on saatu hyvin ratkaistua. Puistonäkymät korvaavat pohjoisen puolelle jäävän asunnon valoisuutta. Pysäköinnin nostaminen maastokumpareeksi katkaisee muuten avoimen ratkaisun mahdollistamat avoimet näkymät Perustieltä ja puistosta kohti lampea.

Vanhan rakennuksen kaikki asunnot ovat suuria ja niihin liittyy laajat, kattokerroksessa jopa tuhlailevan suuret terassimaiset parvekkeet. Tornin pohjaratkaisu on hieman tehoton, mutta asunnot menisivät varmasti hyvin kaupaksi näkymiensä ansiosta.

13 Timantti

Työssä on kunnioitettu hyvin Koneen talon alkuperäistä henkeä ja kaupunkikuvallinen perusratkaisu on toimiva: kaksi itsenäistä objektia puistossa. Olevan rakennuksen julkisivujako on säilytetty, mutta uusia ikkunajakoja tulisi kehittää alkuperäistä suhdemaailmaa vastaaviksi.

Uudisrakennuksen julkisivukäsittelyssä on haettu aihe-
maailmaa vanhasta rakennuksesta, mutta salmiakki-
muodon aiheuttamat ongelmat hieman vaivaavat sekä
fasadeissa että pohjissa. Poikkeaminen suorakulmai-
sesta ruudukkorasterista ja jonkun muun materiaalin
valinta uudisrakennuksen julkisivuissa olisivat voineet
tuottaa paremman lopputuloksen.

Mittasuhteiltaan uudisosa on kuitenkin hyvin paikkaan
soveltuva. Koneen talon vyöhykkeiset asuntopohjat
ovat ammattimaisesti ratkaistuja ja kattokerros maltilli-
suudessaan luonteva. Ajorampin sijainti vanhan raken-
nuksen kyljessä puiston puolella on väärä. Pysäköin-
tikellari olisi tullut suunnitella siten, että sinne pääsee
ajamaan heti tontin kaakkoiskulmasta eikä ajoneuvoli-
kennettä tuotaisi puistoakselille.

15 Regina ja Leif

Koneen talo ja kuusikerroksinen uudisrakennus muodostavat kulmittain L-muotoon asetettuina julkisen toritilan lammen rannalle. Sommitelma on yksinkertainen ja sopisi ehkä jonkun hotellin ratkaisuksi, mutta on asuinympäristönä hieman kolkko. Korkea ja pitkä uudisrakennus sulkee Perustien asuinrakennusten yhteydet ja näkymät puistoon. Petäjän arkkitehtuuria on kunnioitettu, mutta päätyihin lisätyt parvekkeet ja katto-kerros antavat näkymäkuvan perusteella rakennukselle raskaan ilmeen. Yleisvaikutelma kahden rakennuksen asetelmassa on totinen.

Asutuspohjat on ratkaistu tehokkaasti sijoittamalla keskikäytävä vain joka toisen kerrokseen, mikä on johtanut suureen määrään isoja, kaksikerroksisia asuntoja. Uudisrakennuksen asunnot ovat ammattimaisesti ratkaistuja ja pienine tasoeroineen tilallisesti kiinnostavia.

16 Alius

Ehdotuksessa lisärakentamista on esitetty yhteen lisäkerrokseen vanhan rakennuksen katolle ja pitkään teräväkärkiseen viisikerroksiseen massaun, joka on asetettu diagonaalisti nykyiselle pysäköintipaikalle. Uudisrakennuksen suuntaus tuntuu kaupunkirakenteessa perusteettomalta ja se katkaisee Perustien vanhojen rakennusten näkymäyhteyden lammelle päin. Rakennusten järjestelyllä syntyy kuitenkin aurinkoinen ja riittävän suuri piha-alue molempien rakennusten asukkaiden käyttöön. Puisella kannella on erotettu yksityinen piha julkisesta vyöhykkeestä siten, että puistomainen ilme voisi säilyä. Lammelle johtava laiturit ja uudisrakennuksen terävään kärkeen sijoittuva ravintola lisäävät alueen käytettävyyttä ja monipuolisuutta.

Vanhan rakennusmassan uudistaminen on tehty luontevasti. Mm. parvekkeiden sijainnin vuorottelu kerroksissa on oivaltava ajatus. Uudisrakennuksen julkisivuissa on käytetty puuta, joka on tällä paikalla huonosti perusteltavissa. Lamellitalon pohjaratkaisut ovat tavanomaisia ja kahden koordinaatiston käyttämisestä aiheutuu enemmän hankaluuksia kuin etua.

21 lo

Kaupunkirakenteellinen idea on oikeaan osunut. Vaapaasti puistossa seisovat geometriset kappaleet; vanha suorakaiteen mallinen toimistotalo ja uusi pyöreä asuinrakennus tukevat toinen toistaan.

Uudisrakennus on kiinnostava, lieriömäinen ja suhteellisen matala, mutta laajuudessaan leveyssuunnassa suhteessa ympäröiviin asuintaloihin melko massiivinen. Epäkesko pyöreä sisäpiha on intensiivinen ulkotila ja asunnot on kaarevasta muodosta huolimatta ratkaistu hyvin.

Heikointa ehdotuksessa on vanhan Koneen talon käsittely. Julkisivun rakentaminen suureksi osaksi umpeen puulla, kun asunnoista voisi avautua hulpeat näkymät, on perusteetonta, eikä pienipiirteinen luukkumainen aukotus istu talon alkuperäiseen ilmeeseen.

22 Saarisen akseli

Tekijä on päätenyt esittämään vanhan pääkonttorin rin-
nalle ryhmää pienehköjä puulla verhottuja rakennuksia.
Tavoitteena on ollut puistomaisuuden säilyttäminen
uudisrakennusten välissä siten, että puistona koetun
alueen ala ei pienentyisi. Tämä ei kuitenkaan toteudu
täysin, koska rakennukset ovat melko lähekkäin ja uu-
disrakentaminen on nostettu pysäköintikannen päälle.
Näin rakennukset erottuvat omaksi puistosta erottuvak-
si saarekkeekseen ja estävät näkymiä taakse jäävistä
rakennuksista. Ratkaisulla saavutetaan kuitenkin rikas-
ta ulkotilaa ja luontevat pihajärjestelyt uudisrakennuk-
sille.

Vanhan talomassan julkisivuja on käsitelty vaihtelevuut-
ta lisäämällä ja viherhuoneita sijoittelemalla. Raken-
nukselle tunnusomainen rasterimaisuus on kuitenkin
säilytetty.

Vanhan rakennuksen asuntoratkaisut ovat toimivia ja
osin kaksikerroksisia, mutta keskikäytävä jää valokui-
luista huolimatta ankean oloiseksi. Kattokerrokseen on
esitetty yhteiskäyttöistä pihatilaa sekä kaksikerroksisten
asuntojen yläkertoja. Nämä toimivat huonosti keske-
nään ja muuta piha-aluetta ei ole esitetty.

Pieniin uudisrakennuksiin on esitetty vaihtelevia asun-
totyyppejä, millä on saavutettavissa hienoja yksittäisiä
asuntoja, mutta kokonaisuus jää näin pirstaleisella rat-
kaisulla hieman tehottomaksi ja kaupunkikuva liian pie-
nipiirteiseksi Munkkiniemeen. Tekijä on esittänyt monia
kannatettavia energiatehokkuutta lisääviä ehdotuksia ja
yhteisöllisyyttä lisääviä ratkaisuja.

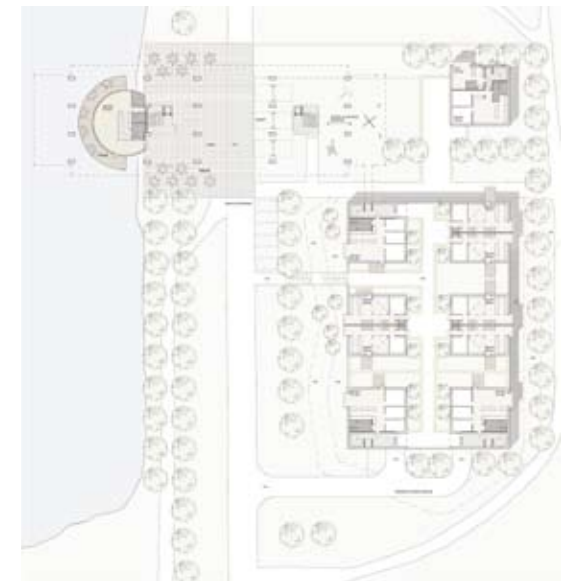
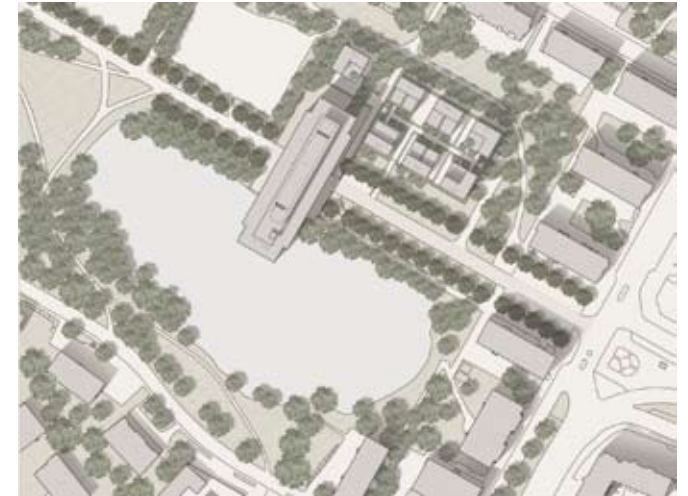

23 Lygaia

Työssä on esitetty Eliel Saarisen henkinen perspektiivinäköymä alueesta, jonka vahvuutena on kuuden pistetalon muodostama miellyttävä puutarhamainen asuinkortteli. Sommitelmaa rikkoo kuitenkin Koneen rakennuksen jatkeena oleva seitsemäs pistetalo, jonka tarkoitus ja tarpeellisuus jäävät hämäräksi. Myös vanhan toimistorakennuksen julkisivun uudelleen käsittely Mondrian -tyyppisellä väripaletilla ja aiheilla tuntuu kaukaa haetulta. Julkisivut eivät edusta nykyaikaa eivätkä Petäjän arkkitehtuurin 1970-lukua vaan kuvastavat arvailuja rakennuksen esikuvista modernismin alkua ajoilta.

Asutopohjat ovat hyvin ratkaistuja, ja syvään runkoon on sovitettu myös pienempiä asuntoja. Koneen talon rungon ulkopuolelle tehdyt parvekevyöhykkeet kuitenkin rikkovat talon solidia ilmettä, ja hienot näkymät asunnoista ovat paikoin umpiseinien myötä vähentyneet. Pistetalojen muodostamassa puolijulkisessa piha-alueessa on onnistuttu luomaan Munkkiniemeen sopivaa

24 Katariina ja kreivi

Ehdotus on kilpailun toinen selvästi itsenäiseen tornimalliseen uudisrakennukseen päätynyt ratkaisu. Uudelle tornille ja vanhalle pääkonttorille on haettu yhtenäistä visuaalista ilmettä. Julkisivuissa on käytetty puuta, rappausta ja maalattua betonia. Rakennukset muodostavat tasapainoisen parin ja alueelle uutta identiteettiä luovan ilmeen. Entinen Koneen pääkonttori menettää kuitenkin itsenäisen kaupunkikuvallisen asemansa ja torni on kauempaa katsottuna selvästi entistä pääkonttoria näkyvämpi. Rakennusten sijoittelu rajaa yhteisiksi pihoksi aurinkoisen ja riittävän suuren alueen. Hyvin jäsennöitynä tähän voisi syntyä sopiva julkisten ja yksityisten alueiden suhde.

Tornin lisäksi ehdotuksessa on kaksikerroksinen osuus, johon sijoittuu pysäköinti ja rivitalotyyppisiä asuntoja. Tämä osa olisi voitu jättää kokonaan tekemättä ja sijoittaa pysäköinti maan alle. Silloin tornin valtaama puistoala olisi pieni ja vapaaksi jäävä ala olisi voitu käyttää puistomaisten piharatkaisujen käyttöön. Nyt esitetty matala osa katkaisee yhteydet Perustien suunnasta lammelle ja maatasoon sijoittuva pysäköinti luo helposti kuollutta ja kolkoa ympäristöä.

Ehdotuksessa on esitetty useita kestävästä kehitystä tukevia suunnitteluratkaisuja, jotka toteutuessaan mahdollistaisivat kokonaisuuden hyvän energiatehokkuuden.

Asuntojen pohjaratkaisut ovat onnistuneita. Vanhassa rakennuksessa välipohjia on aukotettu taitavasti ja kaksikerroksisissa asunnoissa on sopivasti ylellisyyttä. Tehokkuutta on saatu ratkaisulla, jossa monikerroksisia asuntoja yhdistelemällä tarvitaan keskikäytävät vain kahteen kerrokseen. Tornin pohjat ovat kaksijakoisia ja melko tehottomia, mutta hulppeat näköalat tekisivät varmasti asunnoista haluttuja.

26 Korona

Ehdotuksen uudismassarakennus sijoittuu vanhan rakennuksen pätyyn 12-kerroksisena tornimaisena pistetalona. Sijoitus ei ole paras mahdollinen. Uudistalo vaikuttaa raskaalta ja liittyy visuaalisesti osaksi vanhaa pääkonttorimassaa. Entisen pääkonttorin asema kaupunkikuvallisena dominanttina hämärtyy tai siirtyy uudisosalle. Julkisivut on esitetty vanhaa ilmettä kunnioittaen, mutta kevyesti vaihtelevuutta lisäten. Uudisosan julkisivut ovat varmaotteiset, mutta ammentavat turhaan aineksia vanhan pääkonttorin valmistumisvuosilta.

Vanhan rakennuksen päälle on esitetty lentävää mattoa muistuttava katosrakenne, joka antaa osalle hauskan ilmeen ja keventää sitä. Kattokerroksessa sijaitsevat sauna- kuntosali- ja kerhotilat, joita myös uudisrakennuksen asukkaat voivat käyttää.

Asunnot ovat toimivia ja erityyppisiä pohjaratkaisuja on riittävästi. Porrashuoneet ovat tehokkaita, mutta valokuilut tai avaaminen julkisivulle olisi tuonut niihin tarvittavaa viihtyisyyttä ja laadukkuutta. Kaksikerroksinen pysäköintihalli maan alla on onnistunut, mutta kuvissa viitteellisesti esitetty betonikansi sen päällä kummeksuttaa. Asuntopihojen järjestelyitä ei ole tarkemmin esitetty. Niiden ratkaiseminen puistomaista tunnelmaa tukkimatta on vaikeaa.

28 Tähti ja meripoika

Taitavasti laadittu ehdotus, jonka ajatuksena on ollut säilyttää puistomainen tila vanhan pääkonttorin ympärillä ja samalla muodostaa tähtimäisellä rakennusmassalla luonteva sisääntulopiha molemmille rakennuksille. Tähtimalli toimisi kuitenkin paremmin matalampana. Nyt julkisivuista tulee massiiviset moneen suuntaan ja entisen pääkonttorin kaupunkirakenteellinen dominanttiasema hävinee.

Julkisivuissa esitetään käytettäväksi uritettua betonia ja säleikköjä. Vanhan rakennuksen pystylinjat on hävitetty, jolloin talon luonne muuttuu selvästi. Julkisivut antavat asuinrakennuksista laadukkaan vaikutelman, mutta jäävät kuitenkin hieman persoonattomiksi.

Asuntopohjat ovat tehokkaita ja asuntojakauma on monipuolinen. Joissakin asunnoissa on pitkiä ja pimeitä käytäviä. Autohallin sisäänajoluiska on viety lähelle vanhaa pääkonttoria, joka aiheuttaa turhaan ajoliikennettä sisääntuloaukiolle. Kattokerroksessa on esitetty leikki- ja pihatoimintoja, mutta ne eivät riitä koko asukasmäärälle.

29 Stilleben

Ehdotuksessa on pyritty säilyttämään tontin puistomainen luonne, mutta kolme melko lähekkäin sijoitettua pistetaloa muodostavat keskenään hieman liiankin tiiviin ja urbaanin ryhmän. Talojen välinen tila jää varjoiseksi. Parempi ratkaisu olisi ollut jättää korkein noppatalo sommitelmasta pois. Koneen talon säilyttäminen dominanttina on perusteltua. Vanhan talon julkisivun jatkaminen pergolana kattokerroksessa on kuitenkin tarpeetonta eikä paranna olemassa olevan talon ilmettä.

Jalustalle sijoitettu asukaspiha on huolella tutkittu. Perusratkaisut ovat ehdotuksessa oikean suuntaisia ja asuntopohjat toimivia, mutta hieman pienemmällä kerrosalan lisäyksellä kaupunkikuva ja asuinmiljöö olisi ollut miellyttävämpi.

5.3 Alaluokka

1 Munkka-Park Loft

Koneen pääkonttorirakennus on kuorrutettu täysin tunnistamattomaksi useiden eri julkisivuaiheiden ja -materiaalien kudelmalla. Kerrosalaa ei ole juurikaan kasvatettu, lisärakentaminen on maantasossa olemassa olevan rakennuksen alla ja katolla.

Alakerran rakentaminen umpeen sotii alkuperäisen arkkitehtuurin ideaa vastaan, jossa kappalemainen rakennus seisoo pilareilla puistossa. Loft -tyyppiset asunnot ovat väljästi mitoitettuja, kalustettujen pohjien perusteella jopa mittakaavattoman suuria. Huoneistojen pinta-aloja ei ole esitetty.

Ehdotusta vaivaa keskeneräisyys, myös pihasuunnittelun tasolla. Vanhan konttorirakennuksen ilmettä on pyritty keventämään ja elävöittämään jakamalla sitä vyöhykeisiin, mutta kunnioittamalla enemmän talon alkuperäistä henkeä olisi voinut syntyä parempi lopputulos.

8 Konemetsä

Ehdotuksen lisärakentaminen perustuu kahteen tapaan. Vanhaa rakennusta korotetaan toisesta päästään viidellä kerroksella ja tontille sijoitetaan L-mallinen townhouse-tyyppinen uudisrakennus. Kumpaakaan ratkaisua ei voida pitää kaupunkikuvallisesti onnistuneena.

Vanha rakennus kasvaa entistä massiivisemmaksi eikä sen suhdemaailma parane muutoksesta. Uudismassa sulkee näkymiä ja puistoa laajalta alueelta ja tunnelma pysäköintihallin päälle rakennetulla piha-alueella muuttuu turhankin yksityiseksi. Pihan sijainti ja valoisuus palvelevat kuitenkin hyvin kaikkia uusia asukkaita.

Suunnitelman runsas vihermassan käyttö julkisivuissa ja katoilla on pehmentää suurta rakennusmassaa ja edesauttaa asutuskäyttöön sopivuutta. Townhousen julkisivukäsittely on elävää ja Munkkiniemeen sopivaa. Pohjaratkaisut ovat sympaattisia ja ilmavia. Vanhan rakennuksen pohjaratkaisuissa rationaalisempi lähestymistapa olisi ollut luontevampi.

9 Domus Ex machina

Tontille on sijoitettu kolme pistetaloa vanhan pääkonttorirakennuksen lisäksi, mutta uusien rakennusten sijoittelu herättää kysymyksiä. Niiden asemointi ja määrä sulkee puistomaista vapaata tilaa ja näkymiä. Pistetalot ovat liian lähellä toisiaan ja Koneen rakennusta. Parempi ratkaisu olisi voinut olla vain kahden uudisrakennuksen sommitelma toimistotalon lisäksi.

Koneen rakennuksen käsittely on maltillista ja Petäjän arkkitehtuuria kunnioittavaa. Uudisrakennusten ilme on turhankin lähiömäinen ja eri maailmasta kuin vanha dominanttirakennus. Uudisrakennusten asunnot ovat kuitenkin miellyttäviä avautuessaan suotuisiin ilmansuuntiin ja lampinäkömiin. Myös vanhassa talossa on avattu asunnoista vinoerkkereillä näkymiä lounaaseen, joka tosin hieman rikkoo rakennuksen suorakulmaisen rationaalista logiikkaa. Isot asunnot ovat tilallisesti hyvin ratkaistuja. Ehdotuksen puutteet ovat lähinnä kaupunkikuvan tasolla.

12 Maisematilassa

Tekijä on päättänyt esittämään olevan pääkonttorimassan kopioimista uudisosana vanhan massan päälle. Väliin on jätetty eri tavalla käsitelty kerros, joka on osoitettu asukkaiden yhteiskäyttö- ja palvelutiloiksi. Lisärakentaminen näin ratkaistuna on kaupunkikuvallisesti hyvin raskas ja näkyy kauas toisin kuin nykyinen rakennus. Uuden ja vanhan osan identtinen ilme tuntuu ehdotuksessa heikosti perustellulta.

Asunnot on ratkaistu varmaotteisesti ja rationaalisesti talon henkeen sopivalla tavalla. Välikerrokseen esitetyt monipuoliset kylpylä-, talvipuutarha-, juhla- ja työtilatoiminnot tukisivat laadukkaiden asuntojen tiloja, mutta jäisivät helposti vain rakennuksessa asujien iloksi ja siten myös tilojen rakennus- ja käyttökustannukset asujien maksettaviksi.

Asukkaille ei ole esitetty piha-alueita vaan lähiympäristö on esitetty osana olemassa olevaa puistoa. Pysäköinnin ajoramppi tulisi sijoittaa pysäköintihallin toiseen päähän, jolloin ajoliikenne häiritsisi vähemmän kevyenliikenteen väylää ja rakennuksen lähiympäristöä.

18 Munkan kolo

Tekijä ehdottaa Koneen vanhan päärakennuksen asunnoiksi muuttamiseen ratkaisua, jossa nykyinen rakennus purettaisiin runkoa lukuun ottamatta. Rungon päälle ja sisään rakennettaisiin uusi lasinen kerrostuma, joka olisi pienimittakaavaisempi ja erottuisi vanhasta rungosta koordinaatistollaan ja vaihtelevuudellaan. Uudisrakennukset toteutettaisiin samanhenkisellä lasisella kuutiopelillä.

Havainnekuvat antavat lupausta kiinnostavasta ilmeestä ja ehdotuksen ote vanhan rakennuksen uudistamisesta onkin kehityskelpoinen, mutta kokonaisuudessaan ehdotus on niin kaupunkikuvallisesti, teknis-taloudellisesti kuin asumisratkaisultaankin keskeneräinen ja epärealistinen.

Tekijä on esittänyt samalla arkkitehtuurilla rakennettavaksi koko Turun moottoritien alkupään reunustan. Tällä osoitetaan enemmän kiinnostusta kehitetyn muotokielen kaupunkirakennustaiteelliseen sovellettavuuteen kuin kilpailutehtävänannon ratkaisemiseen. Erikokoisia moduuleja on esitetty asuntojen ratkaisemiseksi. Moduuleista syntyy hauska palapeli ja mahdollisuudet kiinnostavien asuntojen syntymiselle, mutta kerrosten pohjapiirustukset on jätetty näyttämättä. Pihan käsittely perustuu ruudukoon, jolla lampi rakennetaan itäpäästään urbaaniksi. Uuden piha-aukion luonne jää kuitenkin epäselväksi.

19 Päivänsäde ja menninkäiset

Perusratkaisu, jossa kaksi uutta pistetaloa on sijoitettu vapaasti puistomaiselle tontille, on oikeaan osunut, mutta uudisrakennusten saama muotokieli tuntuu vaivalloiselta ja paikkaan sopimattomalta. Munkkiniemen kaupunginosan ja vanhan konttorirakennuksen suoraviivainen luonne kyseenalaistetaan mm. rakentamalla vanhaan runkoon pyöreän muotoisia porrashuoneita, jotka vain vaikeuttavat asuttopohjien ratkaisemista.

Rakennusrungon ulkopuolelle rakennetut, eri suuntiin kääntyvät parvekkeet tekevät julkisivuista hieman levottomia. Parempi ratkaisu olisi ollut ratkaista asuttoparvekkeet vanhan rungon sisään vedettyinä. Tekijä on hakenut asutosuunnitteluun haasteita monimuotoisilla rakennusmassoilla. Uusien talojen julkisivusommittelu ja viherkatot ovat hauskoja, mutta sopisivat ehkä enemmän jollekin uudemmalle asuinalueelle kuin vanhaan Munkkiniemeen.

27 Ananas

Ehdotus on kerrosalamäärältään kilpailun tehokkaimpia. Kolmen pyöreämuotoisen pistetalon lisääminen tontille tekee siitä ahtaan ja hieman lähiömäisen. Puistomainen luonne on menetetty. Koneen toimistorakennuksen ilmettä on muutettu rungon ulkopuolelle rakennetuilla parvekkeilla ja vapaamuotoisella kattokerroksella.

Kolme uutta valokuilua vanhassa rakennuksessa tuovat lisävaloa rungon keskelle ja helpottavat asuntopohjien ratkaisua. Asunnot ovat pääosin hyvin ratkaistuja, mutta pyöreitä taloja vaivaa formalismi. Pihatilat jäävät paikoin varjoisiksi. Parempi lopputulos olisi saavutettu vain yhden sylinterimäisen talon ja vanhan pääkonttorirakennuksen sommitelmalla.

25 Penkki, puu ja puistotie

Ehdotuksessa on purettu vanhasta Koneen rakennuksesta keskeltä kappale pois, jolla on tavoiteltu suurimittakaavaisen toimistotalon sopeuttamista asuinalueen skaalaan ja samalla avattu visuaalisesti suorempi yhteys puistoon. Ratkaisumallissa menetetään kuitenkin tyystin jo 40 vuotta Munkkiniemen puistotien pääteenä olleen Keijo Petäjän rationaalisen arkkitehtuurin ansiot. Toimistotalon ilme on häivytetty ja muokattu siitä kovin tavanomaista asuinkerrostaloarkkitehtuuria. Hulppeita näkymiä puistoon ei ole säilytetty vaan ulkoseiniä on rakennettu umpeen.

Asuntojakauma on monipuolinen ja myös pieniä asuntoja on saatu sovitettua runkoon, mutta suomalaisen grynderivetoisen asutosuunnittelun maneerit vaivaavat. Kolmen uuden pistetalon korkeudet sopeutetaan ympäröiviin rakennuksiin, mutta kokonaisuudessaan suunnitelma tuntuu kovin vieraalta paikkaansa ja muistuttaa ennemminkin kantakaupungin ulkopuolista lähiörakentamista.

30 Kone

Ehdotuksessa lisärakentaminen on esitetty ratkaistavaksi jatkamalla rakennusmassaa koilliseen. Ratkaisu säilyttää olevaa puistoa ja laajennuksen sijainti ei pahemmin häiritse nykyisten asuinrakennusten näkymiä. Puisto kuitenkin katkeaa pidennetyn massan takia aiempaa selvemmin.

Asuntojen parvekkeet on ratkaistu entisen rungon ulkopuolisina ja valittu arkkitehtuuri on lainattu 1960-70-luvuilta. Uudet parvekkeet muuttavat koko rakennuksen ilmeen ja hämärtävät uudistusvaiheen ajankohdan ja motiivit. Esitetty ulkoinen ilme viittaa ennemmin 1970-luvun lähiörakentamiseen kuin laadukkaaseen täydennysrakentamiseen 2010-luvun Munkkiniemessä.

Asuntokerrokset on ratkaistu keskikäytävän molemmiin puolin sijoittuvilla yksi kerroksisilla asunnoilla. Keskikäytävän leveämmälle puolelle jäävien asuntojen pohjaratkaisut jäävät tehottomiksi ja pimeiksi. Keskikäytävää on elävöitetty kaakkoon avautuvilla valoisilla yhteisauloilla. Kilpailualueen koilliskulmaan sijoitetun pysäköintilaitoksen sisäänajojärjestelyt muodostuvat vaikeiksi.

6. KILPAILUN TULOS

6.1 Kilpailun tulos

Palkintolautakunta päätti jakaa kilpailussa seuraavat palkinnot:

1. palkinto	ehdotus nro 7 "Park Ave"
2. palkinto	ehdotus nro 11 "Puistossa"
3. palkinto	ehdotus nro 20 "Kruunu"
lunastus	ehdotus nro 5 "Komppi"
lunastus	ehdotus nro 6 "Katariina ja Munkkiniemen kreivi"
kunniamaininta	ehdotus nro 3 "Kuru"

6.2 Palkintolautakunnan suositukset

Palkintolautakunta suosittelee, että suunnittelua jatketaan yhdessä kilpailun voittaneen työryhmän kanssa. Tarvittaessa muista palkituista ehdotuksista voidaan käyttää ajatuksia, ideoita ja suunnitteluratkaisuja kaa-voituksen ja jatkosuunnittelun apuna.

1. sijalle asetetun ehdotuksen jatkotyöstössä tulee kiinnittää huomiota erityisesti pihojen suunnitteluun, sijoitukseen ja rajaamiseen julkisesta puistosta. Tällaisenaan ehdotus ei vielä ole pihatilojen osalta valmis. Jatkosuunnittelussa kattokerrokseen tulisi sijoittaa myös kaikkien asukkaiden yhteistiloja asuntojen lisäksi. Myös palo- ja pelastusratkaisut vaativat jatkokehittelyä. Esi-tetyn suunnitelman herkän ja linjakkaan ilmeen toteu-

tuminen rakennettuna ympäristönä edellyttää erityisen huolellista suunnittelua ja laadukasta toteuttamista.

Voittanut ehdotus antaa hyvän pohjan ja suunnan kaa-voitukselle ja jatkosuunnittelulle. Munkkiniemen puisto-tie saa päätteekseen kiinnostavaa uutta asuntoarkkiteh-tuuria ja vanha toimistotalo uuden elämän.

6.3 Arvostelupöytäkirjan allekirjoitus

Palkintolautakunta hyväksyi arvostelupöytäkirjan.

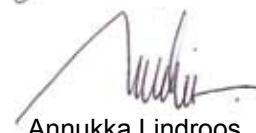
Helsingissä 11.04.2012

Matti Äijälä, puheenjohtaja

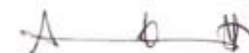
Janne Seeste

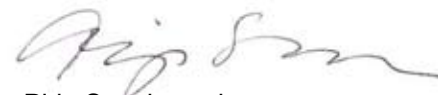
Annukka Lindroos

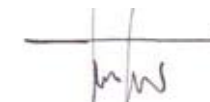
Tuula Helasvuo

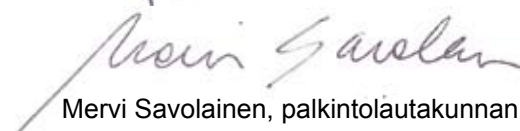
Anu Kuutti

Pirjo Sanaksenaho

Teemu Tuomi

Mervi Savolainen, palkintolautakunnan sihteeri

6.4 Nimikuorten avaus

Nimikuoret todettiin avaamattomiksi.

Palkintolautakunta avasi palkittavien ehdotusten teki-jöiden nimikuoret. Ehdotusten tekijöiksi osoittautuivat seuraavat henkilöt tai työryhmät:

1. palkinto

ehdotus 7, nimimerkki "Park Ave."

Tekijät:

Arkkitehtiryhmä A6 Oy

Jyri Haukkavaara, arkkitehti SAFA
Jukka Linko, arkkitehti SAFA
Tapio Saarelainen, arkkitehti SAFA
Jaakko Sutela, arkkitehti SAFA

avustajat:

Samuli Ellä, rakennusarkkitehti, arkkitehtiylioppilas
Karoliina Hautalahti, arkkitehti SAFA
Jussi Jansson, arkkitehti SAFA
Jussi Kähkönen, arkkitehti
Hans Nevanperä, rakennusarkkitehti

Tekijänoikeudet: Arkkitehtiryhmä A6 Oy

2. palkinto

ehdotus 11, nimimerkki "Puistossa"

Tekijät:

Anttinen Oiva arkkitehdit Oy

Selina Anttinen
Vesa Oiva

työryhmä:

Riku Rönkä
Jussi Kalliopuska
Kaisa Lintula
Teemu Halme
Joakim Breitenstein
Tomi Itäniemi
Tero Hirvonen

Tekijänoikeudet: Anttinen Oiva arkkitehdit Oy

3. palkinto

ehdotus 20, nimimerkki "Kruunu"

Tekijät:

Lassila Hirvilammi arkkitehdit Oy

Anssi Lassila, arkkitehti SAFA
Teemu Hirvilammi, arkkitehti SAFA
Jussi-Pekka Vesala, arkkitehti SAFA
Juha Pakkala, arkkitehtiylioppilas

avustajat:

Anne Kaivo-Oja, arkkitehti SAFA
Tommi Heinonen, maisema-arkkitehti MARK, VSU Oy

3D-visualisointi:

Antti Hakala, Lumire Oy

Tekijänoikeudet:

Lassila Hirvilammi arkkitehdit Oy

Lunastus:

ehdotus 5, nimimerkki "Komppi"

Tekijät:

Arkkitehdit Frondelius+Keppo+Salmenperä Oy

Jari Frondelius, arkkitehti SAFA

Jaakko Keppo, arkkitehti SAFA

Juha Salmenperä, arkkitehti SAFA

avustaja:

Jalo Sippola

maisemasuunnittelu:

Soile Heikkinen, arkkitehti SAFA, maisema-arkkitehti

sisustussuunnittelu:

Antti Paatero, sisustusarkkitehti SIO

Tekijänoikeudet:

Arkkitehdit Frondelius+Keppo+Salmenperä Oy

Lunastus:

ehdotus 6, nimimerkki "Katariina ja Munkkiniemen kreivi"

Tekijät:

B&M Architects LTD / Arkkitehtuuritoimisto B&M Oy

Jussi Murole, arkkitehti SAFA

Nikolai Rautio, arkkitehtiylioppilas

Matti Jääskö, arkkitehtiylioppilas

Mathias Nyström, arkkitehti SAFA

Juha Pajakoski, arkkitehti SAFA

Mika Lundberg, arkkitehti SAFA

Katriina Koivusalo, arkkitehtiylioppilas

Pekka Nurmi, Digital profile

J-P Lehtinen, arkkitehti SAFA

Daniel Bruun, arkkitehti SAFA

Tekijänoikeudet:

B&M Architects LTD / Arkkitehtuuritoimisto B&M Oy

Kunniamaininta:

ehdotus 3, nimimerkki "Kuru"

Tekijät:

JKMM Arkkitehdit

Asmo Jaaksi, arkkitehti SAFA

Teemu Kurkela, arkkitehti SAFA

Juha Mäki-Jyllilä, arkkitehti SAFA

Samuli Miettinen, arkkitehti SAFA

Thomas Miyauchi, arkkitehtiylioppilas

avustava suunnitteluryhmä:

Ilkka Ala-Fossi, arkkitehtiylioppilas

Edit Bajsz, arkkitehti SAFA

Katariina Hakala, suunnitteluassistentti

Marko Pulli, arkkitehti SAFA

Edgars Racins, arkkitehti AFA

Jonna Taegen, arkkitehti SAFA

LOCI Maisema-arkkitehdit Oy

Krista Muurinen, maisema-arkkitehti MARK

Emilia Weckman, maisema-arkkitehti MARK

Tekijänoikeudet: Arkkitehtitoimisto JKMM Oy ja LOCI
Maisema-arkkitehdit Oy

MUNKKINIEMEN PUISTOTIE 25

AURATUM ASUNNOT
HELSINKI OY

Kluuvikatu 5, 00100 Helsinki • Puh. 010 8300 600